

jeg finde, hvad jeg allerede ved en tidligere Behandling har sagt, at det er ganske billigt, hvis man uagtet Formuleringen af Mindretallets Forslag, dog skulde komme til at ophæve Examenkommissionen og derved paa en Maade tvinge vedkommende Høfstenere til at studere ved den kongerigste Landbohøjskole. Vel siger det ærede Mindretal, at han udtryffeligt ikke har optaget Noget om Examen, fordi han ønskede dette Punkt holdt udenfor Sagen; men jeg seer ikke, at det, at han har udeladt det, indeholder den ringeste Garanti for, at ikke det af mig Antydede dog alligevel kan stee; jeg troer nemlig, saaledes som jeg antager, at de ærede Miniistre opfatte Forholdet, at de vilde være bevidnede til at gjøre det uden nogen speciel Lov. Jeg har, som sagt, i det Hele taget Betænelighed ved det aldeles Ubestemte, der i flere Henseender er ved det ærede Mindretals Forslag. Hvis det skulde gaae igjennem her i Thinget og altsaa sættes istedetfor Fleertallets Forslag, vilde det dog maaskee være tvivlsomt, om overhovedet Underviisningen i Gartneri vilde blive henlagt til Landbohøjskolen; thi det er jo dog ikke afgjort vist, hverken at den ærede Minister vil være istand til at henlægge til den baade Forst- og Gartnerunderviisningen uden nogen Udgift for Kongeriget, ikke heller er det afgjort, under hvilke Vilkaar det vil kunne stee, navnlig om det kan stee saaledes, at denne Underviisningsgreen vil kunne være tjent dermed. Det er ogsaa for mig, som har været, det tilstaaer jeg, hvad jeg jo ogsaa tidligere har udtalt, meget bange for, at vi skulle komme til at staae i et falsk Skin, endnu en Grund til at være expres imod Mindretallets Forslag. Det er nemlig høist sandsynligt, at, hvis det gennemføres, vil det afføde endnu større Udgifter for Monarkiet, saafremt det ikke skal medføre Udgifter for Kongeriget. Hertil skal jeg foreløbig indskrænke mig.

Formanden: Den 5te Landsthingsmand for 2den Kreds har Ordet.

Christensen: Jeg frasalder foreløbig Ordet.

Indenrigsministeren: Det vil let af den ærede Forsamling skjønnes, at jeg med mit

Lovudkast og ligeoverfor de to her foreliggende Endringsforslag befinder mig i en meget extraordinair Stilling. Lovudkastet er, som jeg troer det vil fremgaae af de Meddelelser, der have været Udvalget forelagte, udgaaet fra en meget nøie Overveielse, og det er min Overbeviisning, at hvis det var blevet vedtaget, vilde der ganske sikkert ikke fra Rigsraadets Side være fremkommet den mindste Betænelighed ved at overlade Finantsministeren at anvende ialtsald det Beløb, som nu engang i hans Budget er henlagt til dette Næmed, paa den Maade, som kunde give det bedst mulige Udbytte. Jeg troer, at denne Sag maaskee neppe vilde have givet Anledning til nogen egentlig Diskussion, og det saa meget mindre, som Antydninger i denne Retning ere fremkomne ikke alene i sin Tid ved Højskolens Drettelse fra Rigsdagens Side, men ogsaa senere med Hensyn til Anvendelsen af det Beløb, der i dette Næmed udredes af Fællesfinanserne fra Rigsraadets Side, saa at der altsaa fra begge Sider er givet Anviisning paa det, som jeg endnu fremdeles anseer som det Naturligste og Simpleste i et saa lille Land som Danmark, nemlig ved en Forening af de eensartede Interesser at benytte de tilstedeværende Midler. Jeg kunde derfor have været meget fristet til at forsøge min Lykke endnu engang, da, som det vil være i det høie Things Erindring, Lovudkastet kun blev forkastet med et Fleertal af een Stemme. Jeg har imidlertid ikke villet gjøre det, og jeg skal med sædvanlig Oprigtighed sige, at min Grund dertil har været den, at det er vitterligt, at Landbohøjskolen altid har fundet en langt varmere Interesse her i Landstinget end paa andre Steder, og jeg altsaa maatte forudsæe, at hvad jeg ikke kunde sætte igjennem her — og ligesom jeg ene og alene har Landbohøjskolens Interesse for Die i denne Sag, saaledes er det ogsaa alene i dennes Navn, at jeg er kommen til Thinget — det vilde der være saa liden Udsigt for mig til at sætte igjennem i det Hele og til at faae ophøiet til Lov, at jeg ligesaa godt kunde lade det falde først som sidst.

Der er nu af Udvalget stillet et Forslag, som er vedtaget ved 2den Behandling, hvorved jeg ganske vist, hvis det var endeligt afgjort,